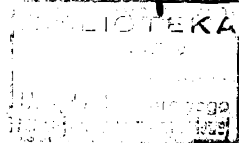

Warszawa, 23 czerwca 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

C14c 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 26540.

Kl. 28 a, 9.

Alter Rolider
(Kalisz, Polska).

Sposób nasycania skóry.

Zgłoszono 26 października 1936 r.

Udzielono 27 kwietnia 1938 r.

Skórę o wyprawie zarówno roślinnej, jak i chemicznej, przeznaczoną np. na podeszwy lub do wyrobu pasów napędowych, natłuszcza się w celu uczynienia jej odporną na działanie wilgoci i nadania jej elastyczności większej lub mniejszej, zależnie od przeznaczenia.

Do natłuszczania skóry, wyprawionej według znanych metod dotychczasowych, używa się różnych tłuszczów zwierzęcych, jak łoju, tranu rybiego, olbrotu lub podobnych albo tłuszczów mineralnych, jak parafiny, wosków mineralnych, przy czym natłuszczenie skóry odnosi większy lub mniejszy skutek w zależności od sposobu wyprawiania. Zasadniczą wadą tak tłuszczonych skór jest ich stosunkowo mała odporność na

wilgoć i rozciąganie, wskutek czego ulegają one szybkiemu zużyciu.

Wynalazek niniejszy ma na celu ulepszenie sposobu natłuszczania skóry i przez to umożliwienie otrzymywania gotowej skóry zużywającej się bardzo powoli. Zamiast tłuszczów zwierzęcych lub tylko mineralnych, używanych do natłuszczania skóry wyprawionej, można zastosować zanurzenie skóry przez krótki przeciąg czasu w roztworze tłuszczów roślinnych lub takich produktów pochodzenia roślinnego, jak kałafonia, dziegieć itd., do których dodany jest kauczuk naturalny lub surogat kauczuku w znanych rozpuszczalnikach węglowodorowych, np. benzenie, w temperaturze powyżej 70°C. Przez to uzyskuje się skórę

o dobrej elastyczności zupełnie odporna na wilgoć, przy zachowaniu wszelkich innych dodatnich właściwości skóry. Do powyższej mieszaniny względnie jej roztworu można dodawać ewentualnie środków wypełniających, konserwujących lub barwiących, rozpuszczających się w danym rozpuszczalniku węglowodorowym.

Zanurzanie skóry skutecznie się według wynalazku najlepiej w kadziach, w których roztwór materiału nasycającego ogrzewa się do żądanej temperatury, po czym zanurza się skórę w powyższym roztworze na przeciąg kilku minut, np. od 1 do 3 minut, zależnie od grubości skóry i sposobu jej wyprawy, przy czym stopień obciążenia dobiera się tak, aby nie wpływał on ujemnie na właściwości materiału gotowego. Tak nasycona skóra zachowując wymaganą elastyczność i wszystkie właściwości dobrze wyprawionej skóry uzyskuje zupełną odporność na wilgoć i staje się nierozciągliwą. Ma to duże znaczenie w odniesieniu do skór przeznaczonych na podszwy nieprzemakalne i do skór przeznaczonych do wyrobu pasów napędowych.

Przykład poniższy ilustruje sposób nasycania skóry według wynalazku niniejszego.

Przykład. Na 100 części wagowych

benzenu bierze się 60 części wagowych kauczuku naturalnego, 20 części wagowych kalafonii, 19 części wagowych dziegciu i 1 część kwasu karbolowego. Powyższą mieszaninę ogrzewa się stopniowo aż do temperatury 100°C i do powstałej masy zanurza skórę na przeciąg od 1 do 3 minut.

Po nasyceniu skórę poddaje się oczyszczeniu przez przemycie i dalszej obróbce, jak bieleniu względnie farbowaniu, stłaczaniu i t. d.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób nasycania skóry o dowolnej wyprawie, znamienny tym, że skórę zanurza się na krótki przeciąg czasu w nasycającej mieszaninie, ogrzewanej do temperatury powyżej 70°C i utworzonej z roztworu tłuszczów roślinnych lub produktów pochodzenia roślinnego, np. kalafonii, dziegciu, kauczuku naturalnego lub jego surogatów w rozpuszczalniku węglowodorowym, np. benzenu, po czym poddaje się skórę dalszej obróbce.

Alter Rolider.
Zastępca: Inż. W. Tymowski,
rzecznik patentowy.